

BUKET ANLATIYOR

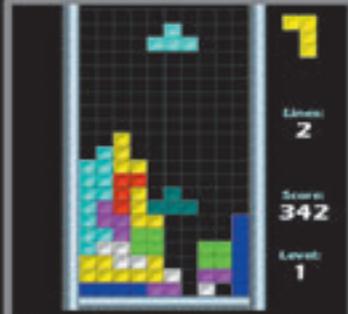
Merhaba!... Bilgisayar oyunlarını sevmeyen var mıdır bilmiyorum. Ben severim. Kendimi kaptırıp saatlerce oynadığım zamanlar da oldu. Herkesin ilgisini çekecek türde bilgisayar oyunları yapıyorlar. Onlardan kaçmak zor.

Eve bilgisayar alındığında Burak'la birkaç oyun yükledik. Burak, sanal bir şehirde sanal bir karakter yaratarak onun yaşamını düzenlediğiniz karmaşık bir oyun buldu. Ben basit oyunlardan hoşlandığım için en eski bilgisayar oyunlarından biri olan Tetris'i oynamaya başladım.

Sanırım hepiniz bu oyunu biliyorsunuzdur. Yukarıdan gelen şekilleri uygun biçimde boşluklara yerleştirmeye çalışıyorsunuz. Biraz ustalaşmaya başlayınca başından kalkamaz oldum.

Bir hafta boyunca sürekli oynadıktan sonra, oynamadığım zamanlarda da oyunu düşündüğümü fark ettim. Örneğin, babamla Burak kanepede otururken aralarına hangi şekil gelirse uygun olur ya da gelen şekil nasıl evirip çevirsem de aralarına uydursam gibi garip garip şeyler düşünmeye başladım.

Eve misafir gelince, ben hemen misafirin kilo ve boyuna göre eve yerleştiriyordum. Babamın arkadaşı Osman Amca mı geldi, hemen yanına Burak'ı, ve biraz evirip çevirip babamı koyuyordum. Oyunun başında çok zaman geçirdiğim için bunu istemeden yapıyordum. Bunu fark ettiğimde biraz telaşa kapıldım ve oynamayı bıraktım.

Burak'a bu karanımdan söz edince aynı şeylerin ona da olduğunu söyledi. Hem de durumu benimkinden betemmiş. Bilgisayarda yarattığı karakterin hayatına o kadar kendini kaptırması ki kendi hayatını unutmuş. Bir haftasonu sabahtan gece hava karanlıca kadar oynamış ve rüyasında bile oynamaya devam etmiş.

Benzer şeyler arkadaşlarının başına da geldi. Oyun oynamaktan yemek yemeyi unutanlar bile var. Hele Gökhan'ın yaşadığı şey hem komik hem de garip. Oyun oynarken, annesi bir sandviç, bir tane de kapalı ambalajlı ayran getirip bilgisayarının yanına koymuş.

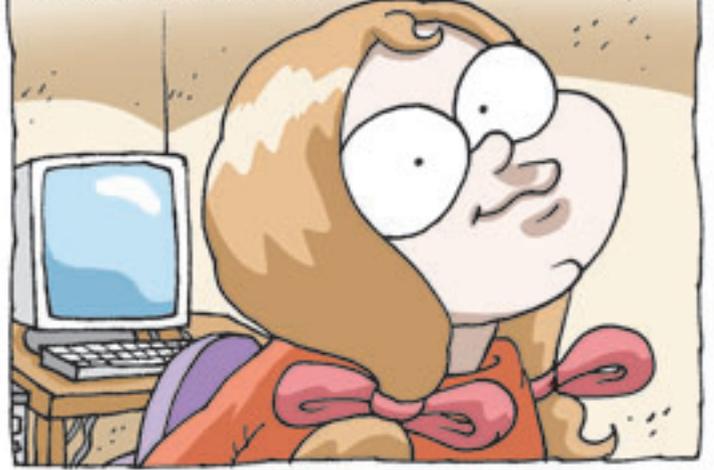
Gökhan da ayranı alıp içmeden önce çalkalamak istemiş. Ancak oyuna o kadar kaptırılmış ki, ayran yerine bilgisayarın faresini tutup çalkalamış. Oyundaki karakterin "çalkaladığını" görünce yaptığının farkına varmış.

Bir keresinde de ben bilgisayar başındayken Burak matematik kitabımın nerede olduğunu sormuştu. Ben de fareyi oynatarak ekrandaki okla dolabın üstünü işaret etmeye çalışmışım. Hatta okla kitabı dolaptan sürükleyip, Burak'a bırakmaya niyetlenmişim.

Bilgisayar oyunlarına bağımlı hale geldiğini her zaman fark edemiyor insan. Ben fark ettim ve bilgisayar başında geçirdiğim süreyi azalttım. Tümüyle bırakmayı aklımın ucundan bile geçirmediğim. Yalnızca ekran başında geçirdiğim süreyi kontrol altına aldım.

Evde uçan şekiller kayboldu. Artık konuşurken insanların yanına ya da üstüne bir takım şekiller yerleştirmeye çalışmıyorum. Sanırım gelişen teknolojiye ayak uydurmak böyle bir şey...

Yani yeteri kadar, ya da nasıl söylesem gerektiği kadar kullanıp bırakmak daha iyi! Gerçek yaşam daha hoşuma gidiyor... Ve ne zaman ayran alıp çalkalasam aklıma Gökhan geliyor.

